N°. 238. **DE GRONDWET.** 1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . „ 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

WOENSDAG 1 MAART.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . „ 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 70, Ned. Cour.

Het Verslag over de verrigtingen aangaande het Armbestuur, over 1851.

XI.

(SLOT-ARTIKEL.)

Wij meenen de rij onzer vlugtige beschouwingen van dit Regerings-verslag te moeten besluiten met een kort woord tot opwekking der algemeene belangstelling. Het zou ons niet bevreemden, dat velen onzer lezers met ongeduld het einde onzer mededeelingen hebben te gemoet gezien. Eene aaneenschakeling van zulke dorre, drooge opgaven, is niet geschikt, om, zoo er al eenige belangstelling gevonden werd, die gaande te houden. Welligt heeft het verwijt van onvolledigheid, dat het verslag van onze zijde moest treffen, niet weinig bijgedragen, om aan onze beschouwingen eene onverdeelde aandacht te onthouden. Het is zelfs niet onmogelijk, dat van zekere zijde het oordeel werd uitgesproken, hoezeer het onderzoek van het verslag, dat wij op ons namen, meer eigenaardig en uitsluitend behoorde tot de taak, die aan de Volksvertegenwoordigers voegt, en door eene commissie uit hun midden staat te worden vervuld. Zoo zou ons het niet benijdenswaardig lot zijn te beurt gevallen, dat wij een nutteloos werk hadden verrigt.

Wij zouden het betreuren, indien zulk een oordeel ons trof, omdat daarin, tegen onze verwachting, een bewijs zou liggen, dat, ten aanzien van zulk een hoogst-gewigtig onderwerp, nog geene gewenschte overtuiging bestond van het belang, dat de Natie, de instellingen van weldadigheid, de wetgeving stellen moeten in een naauwkeurig statistiek verslag, omtrent den toestand van het armwezen in ons Vaderland, vooral in een tijd dat eene wettelijke regeling op handen is.

Wij willen daaraan trachten te gemoet te komen, door op die verschillende belangen te wijzen.

Voorzeker, het is prijzenswaardig, dat de Natie met reikhalzend verlangen en geestdrift het plegtig oogenblik verbeidt, wanneer het Hoofd van den Staat zich begeeft in het midden der Volksvertegenwoordiging, om hare vergaderingen met eene aanspraak te openen. Het zal wel niet bloot de luister zijn, die dat oogenblik bijzonder kenmerkt, waarop bepaald en uitsluitend de belangstelling gevestigd is; — men mag eerder onderstellen, dat de openlegging van den toestand des Rijks en de mededeeling der bijzonderheden van elken voornamen tak der huishouding van den Staat het hoofddoel uitmaakt, waarheen de algemeene aandacht getrokken wordt. Maar hetgeen slechts naar de eigenaardige gelegenheid des tijds, en overeenkomstig de naaste bedoeling van het grondwettig voorschrift, in hoofdtrekken moet worden geopenbaard, wordt nader in bijzonderheden, bij afzonderlijke verslagen, medegedeeld. Wat in den aard der zaak zelve lag, wordt bij de Grondwet in menig artikel tot een deel der verpligtingen van de Regering gesteld. Zoo wordt de Natie bekend gemaakt met den toestand van 's Rijks geldmiddelen en met de verrigtingen van de met het beheer, het toezigt en de contrôle belaste Staats-ligchamen, — met den staat der Overzeesche Bezittingen, — met den toestand van het onderwijs enz.; — ook met de inrigtingen, of wil men liever, met de verrigtingen betreffende het armbestuur, het armwezen of de armenzorg: — met de armenzorg en, bedriegen wij ons niet, — er is geen stand in de maatschappij, die daaromtrent onverschillig kan zijn. De meerdere of mindere uitgebreidheid van den armenstand staat in onafscheidelijk verband met de algemeene welvaart, — met de algemeene rust, — met de veiligheid van personen en eigendommen. Uit dat oogpunt reeds is het van groot belang, de verhouding te kennen, die er bestaat tusschen het getal der onderstandbehoevenden en de bevolking van het Rijk. Maar die kennis zou doelloos zijn, zoo men daarbij onbekend moest blijven met de middelen, die er tot leniging der armoede, tot vermindering van den armenstand, tot voorkoming van aanwas der armenbevolking worden aangewend. Daartoe is evenzeer noodig de opgave van het getal der instellingen, die zich daarmede belasten, als den aard en den omvang der verrigtingen, welke tot bereiking van dat doel strekken. Tot die middelen draagt iedereen bij; — geen stand in de maatschappij is daarvan uitgesloten; omdat hetgeen tot bekostiging van der armenonderstand verstrekken moet, uit liefdegiften en belastingen moet worden gevonden. En nu zal het wel geen betoog behoeven, dat geene onverschilligheid denkbaar is ten aanzien van de uitkomsten dezer gewigtige maatschappelijke zorg. De vraag moet telkens oprijzen: is het merkbaar, dat zij doel treft? Die uitkomsten kunnen verschillen, naarmate van de middelen, waarover wordt beschikt; — maar ook in dit opzigt faalt menigmaal de berekening, dat milde bedeeling de verarming stuit. Integendeel leert de ondervinding menigmaal, dat ook bij beperktheid der middelen, een doeltreffend gebruik ongedachte uitkomsten doet geboren worden. De waarnemingen in eigene localiteiten geven daarenboven nog geen voldoenden grond tot het maken van algemeene gevolgtrekking. Bij een overzigt van het geheel, dat ook het afdalen in bijzonderheden toelaat, komt men tot vergelijkingen, welke een juisten blik in den waren toestand doen slaan. Dat is het doel van het Regerings-verslag. De Natie heeft er belang bij, dat dit verslag niet trede in het onderzoek van een getrouw beheer, 't welk aan de belanghebbenden in elke localiteit moet worden overgelaten, — maar de toestand en de verrigtingen daarin duidelijk en volledig bloot gelegd zij.

Dat is ook het belang der instellingen van weldadigheid. Het behoort tot de taak van anderen, om over het beheer der besturen in het bijzonder toe te zien, gelijk dan ook bij alle zedelijke ligchamen verordeningen bestaan, die dat toezigt regelen. De Regering verlangt geene contrôle, maar inlichtingen en opgaven, cijfers van de uitgebreidheid der armenzorg en middelen tot leniging. Zij vraagt minder, dan elk lid van het zedelijk ligchaam zou kunnen eischen, — geene opening van beheer in bijzonderheden, slechts mededeeling van het verrigte, niet en detail, maar en gros; — niet uit eigen belang, maar in het belang der instellingen zelven. Dat belang toch bestaat in de wetenschap van hetgeen door anderen en elders verrigt en ondervonden wordt, met meerder of minder gunstig gevolg.

Die wetenschap is uitnemend geschikt, om alle eenzijdigheid van beginsel en rigting te vermijden en van dwalingen te genezen. Is het zoo zeldzaam, dat men onder een goed beheer slechts eene zorgvuldige boekhouding begrijpt en de taak bij uitstek en met ongemeene zelfvoldoening vervuld acht, zoo een ruim slot bij eene onberispelijke verantwoording het beheer versiert en een vereerend besluit tot goedkeuring der rekening het einde kroont, alsof in het voordeelig overschot een onbedriegelijke waarborg voor het wel besteden der gelden gelegen was? Voorzeker, het behoort nog altijd tot de karaktertrekken onzer Natie, dat men het goed der armen te heilig acht, om toe te laten, dat daarmede misbruiken worden gepleegd en hij, die zich daaraan vergrijpt, zal aan de algemeene verachting niet ontsnappen; — maar of het niet even of meer raadzaam ware, dat meerdere waakzaamheid werd betoond ten aanzien der wijze, waarop de armenzorg wordt vervuld en de daarvoor beschikbaar gestelde som besteed, zullen wij niet beslissen. Ons zal het genoeg zijn, wanneer wij slechts de belangstelling in het regeringsverslag bij de besturen der instellingen van weldadigheid zullen hebben opgewekt en die kleingeestigheid en bekrompenheid hebben doen verdwijnen, welke in zaken van publiek belang, waarbij openbaarheid eene eerste vereischte is, zooveel kwaad hebben gesticht; omdat zij niet zelden tot dekmantel hebben gediend [illegible] te verbergen.

Het nageslacht [illegible] blijven staren op een wettelijk voorschrift, waarbij strafbedreiging noodig werd geacht, om van de besturen der instellingen van weldadigheid de opgaven te verkrijgen, welke tot het opmaken van den toestand van het armwezen noodig waren. Maar ook al, was het geen grondwettig voorschrift, dat de mededeeling van dien toestand aan de Regering had opgelegd, — de wetgeving heeft er waarlijk groot belang bij voor de wettelijke regeling van deze gewigtigtige aangelegenheid. Zoo zij zich een denkbeeldigen of valschen toestand voorstelt, zal de wet, die daarop werd gebouwd, weldra hare gebreken openbaren. Zoo een juiste toestand ten grondslag ligt, kan de doelmatige werking der vastgestelde wet slechts gekend worden uit den invloed, dien zij heeft uitgeoefend. Het zou onvergeeflijke zwakheid verraden, als de wetgeving, waar zij de bewustheid omdraagt van hetgeen tot hare roeping en verpligting behoort, buigen zou, waar zij wederstrevigheid omtrent hare billijke vorderingen ontmoet. Waar het een gewigtig beginsel raakt, mag men voor de gevolgen eener eerlijke toepassing niet terugdeinzen. Er is een middel, dat kleingeestigheid en bekrompenheid meer straft dan door geldboete geschiedt: — het is de openbaarheid. Geef den onwilligen bestuurder aan de openbare meening over, in plaats van hem een martelaar te maken van de gewaande zelfstandigheid der kerkelijke liefdadigheid. Het oordeel, dat hem treffen zal, bevordert te eerder het doel der Regering, naarmate de nietigheid der voorwendsels, waarmede de verpligting ontdoken wordt, te meer aan den dag komt. Hoe meer het algemeen belang op den voorgrond wordt gesteld, des te ijveriger zal de ondersteuning zijn, welke de Regering ondervindt van de Natie, en als de Natie in de overtuiging versterkt wordt, dat haar belang met dat der Regering is vereenzelvigd, — waartoe eene krachtige en hare waardigheid handhavende Regering veelvermogend kan toebrengen, — dan bezit de Regering een steun, die in de kracht der wet zelfs niet te vinden is.

Buitenland.

ENGELAND.

De Koningin zal de Oostzee-vloot vóór haar vertrek in oogenschouw nemen. De *Morning-Herald* wederspreekt de tijding der benoeming van Sir Ch. Napier tot bevelhebber dier vloot.

— De gevolgen van den staat van oorlog doen zich reeds op verschillende wijs gevoelen. Te Cork moest een groote hoeveelheid kruid worden ingescheept. Dit is ten gevolge der jongste proclamatie der Regering niet kunnen geschieden. Er is kennis gegeven, dat dit kruid naar Liverpool gezonden maar niet uitgevoerd kon worden. Het vaartuig *Hampshire*, dat door het boos weder in de haven van Portsmouth was binnen geloopen, werd onderzocht. Het begaf zich naar Odessa, geladen met stukken van werktuigen, kogels en kabelkettingen. De tolbeambten hebben beslag op het vaartuig gelegd. De reeders en de Russische kapiteins, die in onze havens schepen [illegible] om daarmede steenkolen te vervoeren, zijn [illegible] over het vooruitzigt van eenen oorlog [illegible] die de schepen niet kunnen doen [illegible] vaartuig verkoop daartoe over. Zoo is een [illegible] scheepsvolk wil *de Hopet*, voor 2700 pond verkocht [illegible] Engelsche vlag aan het schip verbonden [illegible] zal worden bestemd. voor den handel in Amerikaansch [illegible] die de aanstaande oor-

De nieuwe middelen [illegible] verwachting overtref-log aan het licht [illegible] Engeland, dat zijne arsenalen [illegible] en zelfs voor de leden van het par-[illegible] gehouden van het oogenblik af aan, [illegible] admiraal Napier er in geslaagd is, om zulke aanmerkelijke sommen ter versterking der kusten, der [illegible] havens en van die der militaire marine te doen toestemmen. Gij hebt geld noodig, zeide men in het parlement, vraagt het, wij zullen u zooveel geven als gij wilt: want het betreft het lot des vaderlands.

Omtrent hetzelfde tijdstip was er sprake van de over het water zwevende vuurpijlen van kapitein Wagner, welke uitvinding men aarzelde te koopen. Een lord riep bij deze gelegenheid uit: 300,000 p. st. en gij draalt nog? Haast u, om deze uitvinding te koopen, en verklaar terstond aan Frankrijk den oorlog, en gij zult zijne marine reeds in eenige dagen vernietigen.

Geen enkel fransch dagblad heeft van deze woorden gewag gemaakt. Doch deze verschrikkelijke uitvinding, waarvan men sedert niet weer gesproken heeft, en die men zelfs als belagchelijk heeft voorgesteld, is intusschen bewaard gebleven in het arsenaal van Woolwich, tegelijk met zooveel anderen, die slechts op eene gunstige gelegenheid wachten, om daaruit te voorschijn te treden.

De graaf de Lavalette, kapitein bij de Fransche marine, die de zamenstelling der vuurpijlen kende, heeft vergeefsche pogingen in het werk gesteld bij den Minister van Marine, onder Louis-Philippe, om haar door dezen te doen aannemen.

Het zijn alleen lange congrevische vuurpijlen, die zich in eene regte lijn langs de oppervlakte des waters naar het schip rigten, in welks zijden zij haar ijzeren hoofd, dat een kilogram donderpoeder bevat, als het ware vaststampen. Wanneer het vuur deze reservoir bereikt heeft, barst het uit, terwijl het in de kiel eene opening maakt, zoo groot als eene porte-cachère, welke opening even onmogelijk te stoppen is als het gat van een kogel.

Wanneer men nu al aanneemt, dat de Russische vloten zich zullen terugtrekken onder de bijna onneembare sterkten van Sebastopol en Kroonstadt, dan zouden die vloten niet gevrijwaard zijn tegen de verschrikkelijke vuurpijlen, wier loop bijna geene palen kent, en verder reikt dan alle bekende wapenen. Zelfs zijn de naauwste ingangen der havens niet voor haar beveiligd. De onderzeesche booten zijn heden ten dage zoo zeer volmaakt, dat men door behulp van deze aan de vijandelijke schepen een brander kan vasthechten, zonder het minste gevaar te loopen.

Ter zelfder tijd zal men kogels zien werken, die wel is waar niet dooden, maar eene geheele equipage gedurende verscheidene uren als het ware verlammen, dat wil zeggen zoo lang tot dat zij krijgsgevangen is gemaakt.

Ook zal men eene groote hoeveelheid smeltbare kogels innemen, wier uitbarsting ontzettend is, en wier werking onmisbaar op de plaats hunner aankomst plaats heeft, zelfs in de ligchamen der paarden; want zij ontvlammen zoodra zij uit het geweer komen, en branden voort in kleine congrevische vuurpijlen, tot op het oogenblik der uitbarsting, als wanneer, zoo dien eenmaal daar is, de wapenkisten evenzeer in brand worden gestoken als een rieten dak.

Men bouwt b. v. twee kleine stoombooten, van een zonderling aanzien, die alleen twee stukken geschut *à la Paixhans* voorop hebben. Hunne boorden hebben twee meters dikte, bekleed met een matras van 50 centimeters, van eene vijftigste zelfstandigheid, welke voor een kogel ondoordringbaar is. Bovendien is het geheel nog overdekt door een omhulsel van lood en ijzer.

De steven heeft den vorm van een harnas, dat bestemd is, om de kogels af te keeren; hij is bekleedt met een opperdek van denzelfden vorm, ten einde de bommen in zee te laten glijden.

Deze branders, die zeer zwaar zijn en een tragen loop hebben, worden op sleeptouw genomen, en zoo noodig, losgelaten zoowel tegen schepen die bijgedraaid als voor anker liggen, welke schepen zij immer van voren of van achteren zullen naderen, ten einde de bommen als een regen op hen los te laten, en het vijandelijke schip te begroeten met een regen van Grieksch vuur, door behulp van eene pomp, welke door stoom in beweging wordt gebragt.

Het is zonneklaar, dat eene vloot van linieschepen in stilte verrast, geheel vernietigd kan worden door een enkel dier branders, bestuurd door 10 vastberadene mannen.

Men heeft de quaestie uit een menschlievend oogpunt beschouwd en gevraagd, of het geoorloofd is, dat men in den oorlog andere middelen bezigt, dan de vijand. De admiraal Napier heeft hieraan een einde gemaakt door het volgende ironiek antwoord: «Indien gij vreest aan uwen vijand eenig nadeel toe te brengen, laadt uwe geweren dan met kogels van katoen en uwe kanonnen met kogels van rijst.

De Engelsche vloot is ruim voorzien van ballons, die brandbare stoffen bevatten, ten einde daarmede de steden, die men met een gunstigen wind voorbijzeilt, te overstorten.

Er bestaat in Engeland eene uitvinding, die nog verschrikkelijker moet zijn, en waarvan slechts een gering aantal personen van het état-major der scheepsmagt het geheim weten.

Hetgeen hierboven vermeld is, is zeer belangrijk voor de geschiedenis des oorlogs; maar zeer bedroevend voor de menschheid.

FRANKRIJK.

Er zijn groote maatregelen van voorzorg genomen, om alle wanorde in het binnenland, gedurende den tijd dat de aandacht der Regering vooral op den krijg daar buiten zal gevestigd zijn, te verhoeden. Vele prefecten zijn te Parijs ontboden, om daar stellige instructiën te ontvangen

De Keizer heeft, behalve de reeds verleende kwijtschelding of vermindering van straf, aan ruim 200 militaire veroordeelden in Frankrijk, die genade thans ook uitgestrekt aan 234 veroordeelden, welke hun straf te Bastia of in Algiers ondergaan.

BELGIE.

Bij Kon. besluit van 24 dezer, is de luitenant-generaal Baron Prisse, adjudant-generaal, chef van het militaire huis des Konings benoemd tot Minister van staat. Zoowel deze generaal als generaal Brialmont zullen, niettegenstaande hunne pensionering, de betrekking van adjudant des Konings blijven behouden.

ZWITSERLAND.

Men verzekert, dat de Keizer der Franschen, op het oogenblik, dat Oostenrijk zich geheel aan de westerlijke mogendheden schijnt aan te sluiten, het tijdstip gunstig heeft geacht, om te beproeven, door eene officieuse tusschenkomst, het tusschen Oostenrijk en Zwitserland ontstane geschil uit den weg te ruimen. Er zijn dan ook aan den Zwitsersche Regering openingen gedaan, om haar over te halen tot aanneming dier tusschenkomst. Thans schrijft men uit Bern dat deze aangelegenheid door zoovele moeijelijkheden wordt verwikkeld, vooral sedert de bepaalde instructiën, welke onlangs door de beide Zwitsersche Kamers zijn gegeven, dat men er aan twijfelt dat de voorgestelde pogingen gelukkig zullen slagen. Inmiddels versterkt Oostenrijk zijne legermagt in den Woral-berg.

SPANJE.

De berigten van dat land ontvangen, zijn van ernstigen aard. Sedert lang hadden de brieven van Madrid doen vreezen, dat de crisis, die, sedert de komst van den heer Bravo-Murillo aan het bewind, van Ministerie tot Ministerie heeft voortgeduurd, een opstand, zoo niet eene omwenteling zou te weeg brengen. De tijdingen, die men thans ontvangen heeft, doen maar al te zeer duchten dat die ongelukkige voorzegging op het punt staat van te worden verwezenlijkt. De partijen in dat ongelukkig land zijn zoo talrijk en onderling zoo verdeeld, dat het meest waarschijnlijke is, dat, zoo de oproerige beweging te Saragossa ontstaan, niet wordt gestuit, regeringloosheid daarvan het gevolg zal wezen. Men mag wel hopen, dat het Spaansche volk genoeg kracht en gezond verstand hebben zal, om dat droevige uiterste te ontgaan, en dat de regering van koningin Isabella, door eene dure les voorgelicht, verhoeden zal in de misslagen te vervallen, die den tegenwoordigen toestand hebben doen geboren worden.

Het schijnt werkelijk, dat verschillende partijen trachten den troon van koningin Isabella omver te werpen. Navarre en Biscayen schijnen de zaak van Don Carlos voortdurend te zijn toegedaan, Barcelona heeft een republikeinsch aanzien en staat met dusdanig comité te Madrid in verband. Andarusie helt over naar de hertogin van Montpensier, zuster van de tegenwoordige koningin. De provinciën in de nabijheid van Portugal en zelfs geheel Asturie verlangen den tegenwoordigen Regent van dat rijk, die den troon, aldaar binnen kort, aan zijnen nog minderjarigen zoon zal overgeven. Men zegt dat de generaals Espartero en Narvaez zich vereenigd hebben, en dat het lot van Spanje in hunne handen is. De gouverneur van Barcelona heeft in tijds het bewind van alles onderrigt, wat sedert eenige maanden voorviel, en heeft versterking gevraagd om de gebeurtenissen, die hij voorzag, het hoofd te kunnen bieden. De vreemde gezanten zien mede in, waarheen de tegenwoordige toestand moet brengen. Zij hebben dus bevelen van hunne Regeringen gevraagd. Een telegrafisch berigt uit Madrid van 23 dezer deelt mede, dat de rust in het land toen nog volkomen was gehandhaafd.

TURKIJE.

De Fransche *Moniteur* maakt in zijn n°. van 26 dezer onderscheidene stukken openbaar, die tot den uit te breken oorlog betrekking hebben. *Ten eerste* een besluit, waarbij de uitvoer van wapenen, krijgsvoorraad, paarden of van alle voorwerpen, tot de uitrusting van het leger of van de vloot gevorderd, wordt verboden. Men weet, dat de Britsche Regering reeds een gelijksoortigen maatregel heeft genomen. *Ten tweede* bevat dat blad de zamenstelling van een derde smaldeel, dat uit 10 linieschepen, 14 fregatten en 15 korvetten, hetzij gewone, hetzij met stoom zal bestaan. Het bevel over dat eskader is opgedragen aan den vice-admiraal Parseval-Deschenes, en den schout-bij-nacht Penaud. *Ten derde* wordt medegedeeld eene circulaire van den Minister van Buitenlandsche Zaken, den heer Drouyn de Lhuis, aan al de Fransche gezanten of consuls, waarbij zij worden verwittigd dat, ingevolge het verbond tusschen Frankrijk en Engeland gesloten tot het voeren van den onvermijdelijken krijg tegen Rusland, gemelde agenten en de bevelhebbers der scheepmagt van de beide landen wederkeerig hulp en bijstand moeten verleenen aan de onderdanen en aan den handel van de verbonden mogendheden alsof het hun eigen landgenooten betrof. *Ten slotte* behelst de *Moniteur* een brief van prins Napoleon, waarbij hij verzoekt, deel uit te maken van de expedite naar Turkije. Hij vraagt daarbij geen gewigtig commandement, geen luisterrijken rang. De betrekking, die hem de eervolste toeschijnt, is die, welke hem den vijand het meeste doet naderen. De uniform, dien hij fier is te dragen, legt hem pligten op, die hij gelukkig zijn zal te kunnen vervullen. Hij wenscht, de hooge rang, die de toegenegenheid des Keizers en zijn standpunt hem hebben gegeven, te zullen waardig maken. Wanneer het volk de wapenen opneemt, zal de Keizer, naar de Prins hoopt, oordeelen, dat zijne plaats te midden der krijgslieden is. Hij verzoekt dan ook, dat het hem worde vergund, zich onder hen te scharen, om het regt en de eer van Frankrijk te verdedigen.

Uit dat schrijven wordt afgeleid, dat de Prins gee opperbevel over het expeditionnaire legercorps zal verkr gen, zooals het gerucht in omloop was. Wie met dit opperbevelhebberschap zal worden belast, is nog niet zeker Men sprak in de laatste dagen weder van den minister van Oorlog, den maarschalk de St. Arnaud, maar men twijfelt er aan, of de staat van zijne gezondheid hem zal veroorloven, zich aan de vermoeijenissen van die gewigtige betrekking bloot te stellen.

— De opstand in Griekenland breidt zich tusschen Art en Janina al meer meer uit. Het leger der opstandelingen is reeds uit 8000 man zamengesteld. Hun wachtwoord is «De dood of de Emancipatie.» De voorname grond tot den opstand schijnt meer gelegen te zijn in staatkundige eer zucht, dan in de godsdienstige vrijheid. Er zijn vereenigingen opgerigt, die afkondigingen onder het volk in het geheele land doen verspreiden. Zendelingen gaan van dorp tot dorp, om de ingezetenen aan te sporen, het juk van Turkije af te schudden. De verklaringen, door de Britsche ministers in het Parlement gedaan, en de vertoogen der half officiële dagbladen van Parijs laten geen twijfel over dat de Westerlijke mogendheden door eene krachtdadige tusschenkomst de beweging zullen trachten te smoren. Te Parijs was reeds een gerucht in omloop, dat er een kamp van 20.000 man Engelsche en Fransche troepen op de Grieksch-Turksche grenzen zou worden bijeengebragt, om de Grieksche be volking in toom te houden. Zelfs verhaalde men dat er bereids Engelsche troepen van Korfu waren gezonden, om den opstand te stuiten. Die geruchten verdienen echter nadere bevestiging.

— Het schijnt dat de mededeeling, die de Keizer der Franschen voornemens is aan de Kamers te doen, betrekkelijk de Oostersche aangelegenheden, niet zal vervat zijn in den vorm eener boodschap, welke het hoofd van den staat tot haar zou rigten, maar dat zij geschieden zal in eene aanspraak, die door den Keizer zelven in het paleis der Tuilerien zal worden gehouden. Immers de leden van den Senaat en van het Wetgevend Ligchaam zijn tegen 2 Maart den dag van de opening der zitting, in dat paleis bijeen geroepen, ten einde daar eene mededeeling van het hoofd van den staat te ontvangen.

— De brieven uit Triest, alsmede die van Alexandrie verzekeren dat het Russisch leger van Oxus tot 2 dagen marsch van Kiva is genaderd, en voegen er bij dat de Khans van Kiva en Bokhara een aanvallend en verdedigend verbond met Rusland en Dost-Mohammed hebben gesloten. Het is moeijelijk, bij de verschillende opgaven, die dagelijks het licht zien, te kunnen bepalen wat er in der daad in die verre landstreken voorvalt. De *Standard* behelst echter tijdingen van Teheran, over Konstantinopel aangebragt, die het gerucht van de verovering van Kiva door de Russen bevestigen. Die gebeurtenis zou den 11den December na een beleg van 32 dagen hebben plaats gehad. *l'Indépendanee Belge* voegt er een p. s. bij, houdende dat die verovering op officiële wijs te Konstantinopel is bekend gemaakt. De lezing van den *Standard* en de briefwisseling van het Belgische blad uit Konstantinopel komen dus, omtrent dat gewigtig voorval overeen. Overigens werden de wapeningen te Konstantinopel met kracht voortgezet. De reorganisatie van het Aziatische leger hield de aandacht van den Divan meer bijzonder bezig. Het gerucht van de verheffing van Reschid-Pacha tot de betrekking van groot-visier scheen te Konstantinopel al meer en meer zekerheid te erlangen.

— Uit Toulon schrijft men, dat het stoomfregat *Asmodée* de reede heeft verlaten, zich naar Konstantinopel begevende. Dat vaartuig heeft een grooten voorraad materieel aan boord, dat, naar men zegt, bestemd is, om den aanleg van een kamp, nabij Konstantinopel, te beginnen. In die haven heerscht de grootste levendigheid. Schepen komen er aan, worden spoedig hersteld en nagezien, en weder uitgerust en vertrekken onverwijld naar nieuwe bestemmingen. Men verwacht, dat de vloot van de Middellandsche Zee binnen weinige dagen zal aankomen. Er zijn bevelen gegeven, om alle zeelieden, die geen 6 jaar dienst tellen tot den ouderdom van 45 jaren, voor de zeedienst toe te laten. Zoodra dit te Nantes bekend was, zijn vele matrozen van koopvaardijschepen naar de Marine overgegaan.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

De gister ingekomen wet, houdende wijziging der wet betreffende den accijns van het gemaal, is van den volgenden inhoud:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat in de wetten van 29 Maart 1833 (*Staatsblad* no. 3) en 28 November 1847 (*Staatsblad* no. 70) verschillende bepalingen voorkomen, welke het daarstellen belemmeren van molens of inrigtingen waar de tarwe tot meel voor den handel wordt bereid;

Willende, door wijziging dier bepalingen, de gelegenheid openen dat dergelijke trafieken kunnen worden daargesteld;

En tevens willende voorzien in de bezwaren tegen het bedrag van den accijns, waaraan de maïs of Turksche tarwe onderworpen is;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. Na daartoe van Ons verkregen vergunning, wordt het daarstellen van molens toegelaten, alwaar uitsluitend tarwe tot meel, door zuivering, maling, builing en schifting, voor den handel wordt bereid; een en ander onder de bepalingen hieronder vermeld, in verband met die der wetten van 29 Maart 1833 (*Staatsblad* nº 3) en 26 November 1847 (*Staatsblad* nº 70).

Art. 2. Op deze molens en hunne bemalers zijn niet toepasselijk: art. 17 der wet van 29 Maart 1833 (*Staatsblad* nº 3), houdende dat aan niemand een tweede biljet mag worden afgegeven ter maling op denzelfden molen van dezelfde soort van graan en voor eene hoeveelheid, welke niet meer dan 1/5 verschilt van die, waarvoor reeds vroeger een accijnsbiljet was afgegeven en waarvan de afvoer van den molen niet gebleken is; art. 22 derzelfde wet van 1833, voor zooveel betreft het bepaalde, dat bij het ter maling uitstorten van elken zak graan, zulks door den molenaar door middel van streping op het dubbel van het accijnsbiljet moet worden aangeteekend; art. 50 der meergenoemde wet van 1833, wat aangaat het verbod om het korenmolenaars-bedrijf te zamen uit te oefenen met dat van meelverkooper; en artikel 3 der wet van 26 November 1847 (*Staatsblad* nº 70), voorschrijvende dat de korenmolenaars de gemalen granen geene bewerking op den molen mogen doen ondergaan, maar die moeten houden in denzelfden staat, waarin zij van de steenen komen.

Art. 3. De zekerheid, volgens art. 10 der wet van 29 Maart 1833 (*Staatsblad* no. 3) ten behoeve der administratie van 's Rijks belastingen te stellen, kan niet minder dan *een duizend* en hoogstens *vier duizend gulden* bedragen.

Art. 4. Behalve de stukken gewigt, bij art. 13 der wet van 29 Maart 1833 (*Staatsblad* no. 3) genoemd, moet op de korenmolens een stuk van *een honderd ponden* voorhanden zijn. Het ontbreken daarvan doet den molenaar eene boete van *vijftig gulden* verbeuren.

Art. 5. Behoudens eene hoeveelheid van *vijf ponden* meel van belast en van *twintig ponden* meel van onbelast graan voor huishoudelijk gebruik, mag geen ander graan dan tarwe, noch ander meel of zemelen dan van tarwe, in den molen of in de plaatsen in art. 25 der wet van 29 Maart 1833 (*Staatsblad* no. 3) genoemd, aanwezig zijn. Bevinding van ander belast graan dan tarwe, of van onbelast graan, of wel van ander meel of andere zemelen dan van tarwe, in den molen of de plaatsen in de 1ste zinsnede van dit artikel bedoeld, doet den molenaar vervallen in eene boete van *twee gulden* per pond van dat belast of onbelast graan, meel of zemelen. Gelijke boete is verschuldigd, wanneer blijkt dat de tarwe of het daarvan afkomstige meel met ander graan of meel vermengd is. In dat geval wordt zij betaald in verhouding tot het getal ponden, waaruit de partij vermengd graan of meel bestaat. Onder tarwe wordt verstaan de gewone en niet de Turksche tarwe; onder belast graan, behalve dat bij de 1ste zinsnede van art. 2 der wet van 29 Maart 1833 (*Staatsblad* no. 3) genoemd, ook linzen, rijst en kastanjes.

Art. 6. De aangifte tot inslag van tarwe in den molen, of daartoe volgens de wet behoorende gebouwen, moet minstens twee uren voor den inslag zelven ten kantore van den ontvanger in de gemeente worden ingeleverd. Alle inslag van tarwe in den molen, of daartoe volgens de wet behoorende gebouwen, geschiedt in tegenwoordigheid van ambtenaren, die de accijns-quitantie volgens hunne bevinding afteekenen. Accijns-quitantien, in voege voormeld, niet afgeteekend, zijn niet geldig om den voorraad op den molen en daartoe volgens de wet behoorende gebouwen, of den afvoer van daar, te dekken.

Art. 7. Met wijziging in zooverre der 1ste zinsnede van art. 8 en der laatste zinsnede van art. 24 der wet van 29 Maart 1833 (*Staatsblad* nº 3), wordt door den ontvanger in de gemeente op de accijns-quitantie de tijd bepaald, binnen welken de aanvoer van de tarwe naar den molen of daartoe volgens de wet behoorende gebouwen moet plaats hebben.

Art. 8. De hoeveelheid ponden tarwe in den molen, of daartoe volgens de wet behoorende gebouwen, iederen dag kunnende worden ingeslagen, mag niet meer bedragen, dan in den loop van *vier en twintig uren* op den molen kan worden afgewerkt. Deze hoeveelheid wordt voor elken molen door de administratie van 's Rijks belastingen bepaald, en moet, zooveel mogelijk, achtereenvolgens en zonder tusschenpoozen worden ingeslagen.

Art. 9. Geen accijns-quitantien zijn geldig om den voorraad op den molen en daartoe volgens de wet behoorende gebouwen te dekken, dan die ten name van den molenaar staan.

Art. 10. De uitslag van gemalen tarwe van den molen of daartoe volgens de wet behoorende gebouwen mag niet geschieden, dan tusschen zons-op- en ondergang en in tegenwoordigheid van ambtenaren, die op de accijns-quitantie, na gedane verificatie, van hunne bevinding en van het tijdstip dier verificatie melding maken. Accijns-quitantien, in voege voormeld door de ambtenaren niet afgeteekend, hebben geen kracht om het meel en de zemelen bij den afvoer of het meel in de meelverkooperij te dekken. De tijd, door den ontvanger in de gemeente op de accijns-quitantie tot den afvoer bepaald, vangt aan van het oogenblik der afteekening door de ambtenaren die bij den uitslag tegenwoordig zijn.

Art. 11. Geen uitslag van gemalen tarwe van den molen of daartoe volgens de wet behoorende gebouwen mag geschieden, zoo niet gelijktijdig met het meel afgevoerd worden de zemelen en de afval der partij, ieder in afzonderlijke zakken en volgens de verhouding in art. 12 of art. 13 uitgedrukt. Door afval wordt verstaan hetgeen door de zuivering van het graan wordt verkregen.

Art. 12. Zoowel bij peiling op als bij afvoer van gemalen tarwe van den molen en daartoe volgens de wet behoorende gebouwen, moet elke *honderd ponden* tarwe verantwoord worden met minstens *zes en zeventig en een half pond* meel, *een en twintig en een half pond* zemelen en *een pond* afval.

Bevinding van een verschil van meer dan drie ten honderd op de verhouding tusschen het meel en de zemelen in dit of in het volgende artikel, hetzij in overwigt op het meel en onderwigt op de zemelen, of omgekeerd, doet den molenaar eene boete verbeuren van twee gulden per pond van dat meerdere. Het meel en de zemelen moeten door builing behoorlijk van elkander zijn afgescheiden. Geene behoorlijke afscheiding in voege voorschreven geschiedt zijnde, heeft de administratie van 's Rijks belastingen de bevoegdheid om die afscheiding met des molenaars werktuigen en ten zijnen koste te doen bewerkstelligen. De verpligtingen den molenaar bij art. 18 dezer wet opgelegd, zijn, op de daarbij bepaalde boeten, ook in dit geval, toepasselijk even als de bevoegdheid den ambtenaren daarbij toegekend.

Art. 13. De administratie van 's Rijks belastingen heeft de bevoegdheid om, op verlangen van den molenaar, eene andere doorloopende verhouding tusschen het meel en de zemelen, dan die in het 1ste lid van art. 12 daar te stellen, doch alleen in dier voege, dat de hoeveelheid meel worde verhoogd en de hoeveelheid zemelen in evenredigheid verminderd.

De verhouding, zoowel in dit als in het vorige artikel, wordt door den ontvanger in de gemeente op het dubbel der accijns-quitantie uitgedrukt.

Art. 14. Onverminderd het bepaalde bij art. 12 dezer wet; wordt in de gevallen, van de 2de en 3de zinsneden van art. 28 der wet van 29 Maart 1833 (*Staatsblad* nº. 3), bij bevinding van overwigt, en wanneer het verschil meer dan *een ten honderd* bedraagt, door den molenaar eene boete verbeurd van *twee gulden* voor elk pond te veel bevonden tarwe, meel, zemelen of afval, behoudens zijne verpligting tot betalng van den enkelen accijns wegens de te veel bevondene tarwe of meel. Bij bevinding van onderwigt wordt, wanneer het verschil meer dan *drie* doch niet boven *vijf* ten honderd bedraagt, eene boete verbeurd van *twintig cents*, en wanneer het verschil meer dan *vijf* ten honderd beloopt eene boete van *veertig cents* voor elk te kort bevonden pond tarwe, meel, zemelen of afval.

Art. 15. Alle uitslag uit den molen of daartoe volgens de wet behoorende gebouwen van tarwe, meel, zemelen, stuifmeel of opveegsel, gelijk mede van afval in welke hoeveelheid ook, zonder gedekt te zijn met een door de ambtenaren bij den uitslag afgeteekend biljet, is strafbaar met eene boete van *twee gulden* per pond.

Art. 16. De aan- en afvoer naar of van den molen en daartoe volgens de wet behoorende gebouwen van het harde en het gemalen graan, mag niet anders geschieden dan met vaar- of voertuigen van den molenaar, volgens de 1ste zinsnede van art. 24 der wet van den 29 Maart 1833, (*Staatsblad* no. 3.)

Art. 17. Bij uitbreiding van art. 27 der wet van 29 Maart 1833 (*Staatsblad* nº. 3) is de molenaar verpligt om, in de bij dat artikel bedoelde gevallen, de in bewerking zijnde partijen graan en meel binnen den kortst mogelijken tijd af te werken en den voorhanden voorraad in zoodanige orde te plaatsen, dat zoowel de aanwezige ongemalen tarwe, als het meel, de zemelen en de afval elk afzonderlijk kunnen worden opgenomen. Overtreding van eene dezer bepalingen wordt gestraft met eene boete van *drie honderd gulden*.

Art. 18. De molenaar is verpligt den ambtenaren hulp te verleenen tot het doen van visitatien en peilingen op of aan zijnen molen of meelverkooperij en de tot een en ander volgens de wet behoorende gebouwen, en tot dat einde de noodige knechts of arbeiders, alsmede de vereischte zakken en andere benoodigdheden beschikbaar te stellen. Weigering of verzuim van dit een en ander doet den molenaar eene boete verbeuren van 300 guldens; onverminderd de bevoegdheid der ambtenaren, om zich ten koste des molenaars van de vereischte hulp en het verder benoodigde te voorzien.

Art. 19. De ambtenaren hebben de bevoegdheid, om gedurende eene peiling in den molen of meelverkooperij en de tot een en ander volgens de wet behoorende gebouwen, ook des nachts, en onverschillig of daarin al dan niet gewerkt wordt, te blijven waken.

Art. 20. Het zoogenaamde stuifmeel of opveegsel wordt, na als zoodanig door de ambtenaren te zijn erkend en vermengd in verhouding van *twee en een half pond* droog zand op elke *honderd ponden*, op een geleibiljet zonder zegel, in hoeveelheden van minstens *drie honderd ponden*, van den molen of daartoe volgens de wet behoorende gebouwen afgevoerd.

Geen geleibiljet wordt daartoe afgegeven tot een grooter bedrag, dan in verhouding van hoogstens *een ten honderd* van de ingeslagene en bereids gemalen hoeveelheden tarwe.

Bij bevinding van meer stuifmeel dan in de even vermelde verhouding, verbeurt de molenaar eene boete van *een gulden* per pond van dat meerdere.

Van het stuifmeel mag geene grootere hoeveelheid dan van *zes honderd ponden* op den molen en daartoe volgens de wet behoorende gebouwen aanwezig zijn; bevinding van meerder doet den molenaar in eene boete van *een gulden* per pond vervallen. Het stuifmeel wordt in geen geval bij de peiling in aanmerking genomen.

Art. 21. De boeten, bij de 2de en 3de zinsneden van art. 4 en de 1ste en 2de zinsneden van art. 9 der wet van 29 Maart 1833 (*Staatsblad* nº. 3) tegen de [illegible] en bij de 3de zinsnede van [illegible] den aldaar bedoelden vervoerder bedreigd, blijven buiten toepassing.

Art. 22. Geene localen worden tot de uitoefening der meelverkooperij van den molenaar toegelaten, dan die minstens *drie honderd ellen* van den molen en daarbij volgens de wet behoorende gebouwen verwijderd zijn.

Art. 23. De hierboven vermelde bepalingen zijn uitsluitend van toepassing op de molens, in art. 1 dezer wet vermeld.

Art. 24. Met wijziging van de laatste zinsnede van art. 1 en van de voorlaatste zinsnede van art. 53 der wet tot invoering van een accijns op het gemaal, van 29 Maart 1833 (*Staatsblad* nº. 3), worden de bepalingen ten aanzien van de rogge, het roggemeel en het roggebrood, in evengenoemde wet vervat, toepasselijk verklaard op de Maïs of Turksche tarwe en het daarvan afkomstige brood en meel.

Lasten en bevelen, enz.

's Gravenhage, 28 Februarij.

WEENEN, Zondag 26 Febr. Nopens den opstand der Grieken in Epirus verneemt men, dat de insurgenten de citadel van Arta hebben bemagtigd. Op het eiland Negropont is een oproer uitgebarsten; twee generaals hebben zich bij de opstandelingen aangesloten.

LONDEN, Maandag 27 Febr. Volgens tijdingen van de Kaap de Goede Hoop is de heer Potgieter benoemd tot president der Vaal-rivier-republiek.

Z. M. heeft benoemd tot notaris te Streefkerk, arr. Gorinchem, N. J. Vonck, thans burgemeester en secretaris aldaar en te Nieuwlekkerland.

Z. M. heeft tot lid der commissie van administratie over het burgerlijk en militair huis van verzekering te 's Hertogenbosch benoemd de heer mr. A. van Galen, procureur-generaal bij het provinciaal geregtshof van Noordbrabant.

Z. M. heeft het vice-presidium van het collegie van regenten voor het huis van arrest te Winschoten opgedragen aan het lid van dat collegie, den heer Mr. T. Cannegieter, president van de arr.-regtbank te Winschoten; en is voorts tot lid van hetzelve collegie van regenten benoemd, de heer Mr. Wicher Woldringh, griffier bij gemelde regtbank.

• Heden wordt in de hofstad op de gebruikelijke wijze de verjaardag van Z. K. H. Prins Frederik herdacht, door het uitsteken der vlaggen van de openbare en bijzondere gebouwen, het bespelen van het klokkenspel en het houden eener groote parade in de maliebaan. Tegen den middag was er op het paleis van Z. K. H. een dejeuner-dinatoir, dat door de leden van het Koninklijk huis met H. D. gevolg werd bijgewoond. Des middags was er bij H. M. de Koningin-moeder familie-diner. Des avonds had er ten paleize van Z. K. H. eene voorstelling plaats, zamengesteld uit leden behoorende tot het gevolg van het Koninlijk huis, welke voorstelling door de Koninklijke familie en vele aanzienlijken werd bijgewoond.

• In de residentie is aangekomen en aan het *Hôtel de l'Europe* afgestapt Z. Excell. de heer Baron de Vos van Steenwijk, commissaris des konings in de provincie Drenthe.

In de residentie zijn aangekomen en aan het Hôtel Bellevue afgestapt de graaf Duchatel, komende van Brussel en den baron van Pallandt, Burgemeester van Arnhem met familie.

• Z. Excell. de staatsraad Borret, commissaris des konings in de provincie Noordbrabant, heeft de residentie verlaten en is naar 's Hertogenbosch teruggekeerd.

• Het gala bal, gisteren avond door Z. M. gegeven, werd bijgewoond door HH. KK. HH. Prins en Prinses Hendrik en Prins en Prinses Frederik. Op dat bal bevonden zich de leden van het Corps diplomatique, de Ministers en velen aanzienlijken; het heeft tot zeer laat in den nacht geduurd. Men verneemt dat door Z. M. gedurende dezen winter geene bals meer zullen gegeven worden.

• Het heeft H. M. de Koningin-Moeder behaagd, den heer A. J. van Tetroode, boek- muzijk- en kunsthandelaar alhier, Museum Willem II, auteur en uitgever van twee geschriftjes « *Eerste hulde aan het standbeeld van Koning Willem Twee, den Eenige, gebragt* » en « *Variante op het eerste lied in 1840 den Koning toegezongen* » als [illegible] uitgever van eene lithographie van het standbeeld [illegible] zake van de kortelings, gedane aanbieding [illegible] eer aan te doen, de goede ontvangst [illegible] rigten, bij missive, van een van [illegible]

De Keizer der Franschen heeft [illegible] het aannemen der onderscheidingsteekenen [illegible] den Koning der Nederlanden [illegible] de Eikenkroon; de heer [illegible] van het kommandeurskruis [illegible] bij den staf, adjudant van heeren Bonneau [illegible] der ridderorde van de generaal [illegible] Villers, kapt. bij den staf, Eikenkroon [illegible] plaatselijken komm. van Parijs, adjudant van den [illegible] van de ridderorde van den Ned. Leeuw.

[illegible] de *Noord-Brabanter* en de *Nieuwe Noord-Brabander* bevatten een mandement van Mgr. J Zwijsen, aartsbisschop van Utrecht, aan zijne onderhoorige geloofsgenooten, waarbij hij hun aan hunne godsdienstige pligten bij de aanstaande vasten herinnert. Ten slotte van dien

brief worden door den aartsbisschop, krachtens de magt door den Paus daartoe verstrekt, eenige dispensatiën verleend.

Men meldt uit Leeuwarden, dat in den nacht van den 25 op 26 dezer door middel van uit- en inwendige braak, een stouten diefstal in de synagoge is gepleegd. Zes paar kostbare versierselen der wetsrollen en eene aan een dier wetsrollen hangende zilveren plaat met vergulde ornamenten, ter waarde van *f* 2000 zijn ontvreemd. De kerkroovers moeten zich gedurende de dienst op den 25sten in eene der bovengalerijen van de kerk verborgen hebben. Eenige heeren, die nog in een over de synagoge gelegen huis bijeen waren, ontdekten licht en beweging in het gebouw en toen zij zich met den koster naar de synagoge begaven, waren alle deuren geopend en de dieven reeds ontvlugt.

Blijkens eene van Zr. Ms. consul te Gent ontvangene opgave, is die haven gedurende de laatste helft van het afgeloopen jaar door vier schepen onder Nederlandsche vlag bezocht geworden; zijnde er twee gekomen van Stathill met hout en twee van Riga met lijnzaad. Van die vaartuigen vertrok er een naar Stathill in ballast en een op avontuur in ballast, terwijl er twee te Gent bleven overwinteren. Het totaal der gedurende 1853 te Gent aangekomen beladen schepen beloopt dertien, waarvan er slechts twee met eene lading en de overige in ballast zijn vertrokken. De vermindering, welke gedurende de laatste helft van het jaar in het aantal aangekomen schepen bestaat, is toe te schrijven aan de belemmering der scheepvaart, ten gevolge der werken, welke in het kanaal van Terneuzen zijn ten uitvoer gelegd. Bovendien vinden de schepen zelden eene lading voor de terugreis, zoodat de bevrachters ze liever naar Antwerpen zenden, alwaar zij gereeder eene lading voor de terugreis vinden. De uitvoer van suiker is in 1853 zeer aanzienlijk geweest, alle raffinaderijen waren in volle werking; er schijnen groote voordeelen behaald te zijn door het vervaardigen en raffineren van beetwortelsuiker, waarvan Belgie eene aanzienlijke hoeveelheid begint voort te brengen.

De duurte der levensmiddelen en de vermindering in het verbruik van bewerkte producten heeft gedurende de laatste zes maanden voornamelijk op de katoen-industrie waardoor te Gent aan het grootste getal handen arbeid wordt verschaft, gedrukt. Er begint zich echter thans wederom eene grootere bedrijvigheid te vertoonen.

De vlasspinnerij gaat vooruit; verscheidene voor dezen tak van nijverheid ingerigte werkplaatsen zijn tot stand gekomen. De uitvoer van machinerien heeft insgelijks zeer toegenomen.

§ **Scheveningen**, 21 Febr. Het schijnt thans zeker, dat de pink *Zeemanshoop*, waarvan wij vroeger gewaagden, verongelukt is. Stukken van het vaartuig moeten op het strand te Egmond zijn gevonden. Door dit ongeluk zullen zeven brave visschers in de kracht van hun leven zijn omgekomen, die meest allen vaders van huisgezinnen waren.

** **Leijden** den 28 Februarij. Gisteren overleed alhier na een sukkelend lijden van eenige weken de WelEerwaarde heer H. J. Matthijs, sedert meer dan een vierde eener eeuw Evangelisch Lutersch predikant alhier. Hij bereikte den ouderdom van 73 jaren en was door zijne gemeente, — die hem in het vorige jaar bij gelegenheid der vervulling zijner 25jarige dienst daarvan overvloedige bewijzen gaf — zeer geliefd.

Leerdam, 27 Jan. De derde glasfabriek, die in het afgeloopene jaar te dezer stede is opgerigt, zal waarschijnlijk binnen eene maand met hare werkzaamheden kunnen aanvangen, terwijl de twee reeds bestaande fabrieken met werkzaamheden overladen zijn.

Ingezonden Stukken.

Mijnheer de Redacteur!

In uw veelgelezen Blad, N° 232, komt een ingezonden stuk voor, waarbij de regeringsvorm van Rusland en de toestand, waarin de ingezetenen zich daar bevinden, met uitnemend gunstige kleuren wordt afgeschilderd. Volgens de aanteekening, door u daarbij gevoegd, komt het mij voor, dat de redactie van *de Grondwet* met het gevoelen van den schrijver van dat stuk niet instemt; en ik twijfel derhalve niet, of gij zult gaarne in uw Blad willen opnemen het hieronder volgend artikel, ontleend aan het *Weekblad voor alle Standen*, dat blijkbaar de strekking heeft, om het in uw Blad voorkomende te refuteren.

Dat stuk luidt aldus:

Niet zelden verheffen zich hier te lande stemmen ten voordeele van Rusland; en niet onaanzienlijk is het aantal dergenen, die beweren, dat in het belangrijke vraagstuk van den dag het regt geheel aan de zijde van dat land is; welk beweren meestal gepaard gaat met scherpe afkeuring van Engeland's staatkunde. Voor het tegenwoordige ligt het niet in ons plan, om daaromtrent een bepaald oordeel te vellen; ons doel is eeniglijk op te komen tegen de beweringen van hen, die den toestand der Russische onderdanen als zeer gelukkig en benijdenswaardig afschilderen, en er daarom een steen des aanstoots in vinden, wanneer Rusland nu en dan wel eens »het land van den knoet« genoemd wordt. Tot hen, die zóó denken en zóó schrijven, hebben wij slechts eene enkele vraag te rigten. Zij is deze: is het te ontkennen, dat in Rusland het staatsgezag het eenigst levend element is, dat werkt tegenover eene levenlooze massa menschen, bij wie alleen de wil van den alleenheerscher mag gelden, en die geduldig verdragen moeten alle inbreuken op hunne regten als menschen..., als menschen, door den Schepper zelven tot vrijheid bestemd? Wij weten wel, dat keizer Nicolaas te onregte dikwerf als een tyran wordt uitgekreten. Maar wat baat het, of hij persoonlijk goede hoedanigheden bezit, wanneer de instellingen, de alleenheerschappij, het geheele staatsbestuur van zelven tot tiranny leiden.

Wij ontkennen niet, dat het 't rusteloos streven van keizer Nicolaas is, om aan de talrijke klasse zijner onderdanen ook staatkundige vrijheden te verschaffen. Verscheidene ukasen en wel bepaaldelijk die van 1842, 1844, 1847 en 1848 dragen daarvan het kenmerk. Maar hij moet zich vooreerst met vergenoegen met het leggen der eerste grondslagen, den roem der uitvoering aan anderen overlatende. Wij beraad gebiedt dit welligt; omdat toch de trage gang der eeuwen niet kan worden vooruitgeloopen, vooral in een land, dat het laatste is getreden in de rei der beschaafde Europesche Staten. Gaarne willen wij aannemen, dat het den keizer ernst is, om gaandeweg meerdere vrijheid te schenken; doch *zoo lang* deze niet *geheel* en *volledig* bestaat, is de toestand der Russische onderdanen niet gelukkig te achten, vooral *zoo lang* de vrije drukpers, haren veelvermogenden en heilzamen invloed op de openbare meening niet kan uitoefenen; want dit toch is het beste middel, om op bestaande gebreken te wijzen. Luttele vergoeding voor dit gemis is de eigene aanschouwing door den Czaar van alle belangen, en niet te onregte zegt daarom de Rus, wanneer men op het bestaan van misbruiken wijst: « Ja, het is waar, maar God is te hoog en de Czaar te ver. »

Op dezen oogenblik immers hangt elke beweging, op het gebied der letterkunde, van de Regering af. De censuur gaat steeds met toenemende gestrengheid te werk. De buitenlandsche dagbladen worden slechts in geringe getale toegelaten, en hetgeen de beoordeelaars afkeuren, wordt met eene zwarte kleurstof doorgehaald — een lot, dat de *Preussische Staatszeitung* ook dikwijls moet ondergaan — terwijl de in naam onafhankelijke drukpers nooit een anderen toon mag aanslaan, dan die, welke door het gouvernement wordt goedgekeurd. Dezer dagen lazen wij nog een merkwaardig staaltje, welke ten bewijze kan strekken, hoe ver het in Rusland met de censuur gaat: De heer Leouzon le Duc verhaalt namelijk in een, door hem in Engeland uitgegeven werk over Rusland, dat onlangs een Russisch mechanicus eene beschrijving in het licht gaf van een door hem uitgevonden werktuig. In dat opstel werd echter, ongelukkiger wijze, onder anderen gezegd, dat eene zekere veêr van den toestel geheel *vrij* moest werken. Die woorden bevielen den censor niet, en hij schrapte het woord *vrij* uit. Evenzoo ging het met de uitdrukking, dat eene regte lijn tot in het oneindige, *zonder eenige beperking*, kan verlengd worden — eene waarheid, die men in alle meetkunstige leerboeken treft; — want, zeide de censor, de Czaar alleen is aan geene *beperking* onderhevig. Dit geeft nog al een aardig begrip van de Russische vrijheid, en wij kunnen ons niet voorstellen, dat in een land, waar men zóó denkt en de edelste aller regten van den mensch, de inwoners gelukkig kunnen zijn, al bezit de Czaar ook veel goede hoedanigheden van geest en hart. Nog minder benijdenswaardig wordt de toestand van den Rus, wanneer men bedenkt, dat het nog niet zoo geruimen tijd geleden is dat, volgens de berigten in dagbladen, in Rusland de pijnbank werd aangewend, met het doel om misdadigers tot bekentenis te brengen. En dan de toestand der Russische Israëliten, die toch ook menschen zijn, voor wie immers ook het gebod van liefde geschreven is, de heilige regel: « doe niet aan een ander, wat gij niet wilt, dat u zelven gedaan worde. » Een enkel besluit van 1837 is geschikt, om een denkbeeld te geven van de Russische regtspleging. Bij dat besluit werd namelijk bepaald, dat wanneer iemand, wegens gebrek aan bewijs, ontslagen is van regtsvordering, hij teruggezonden wordt naar zijne gemeente. Wil nu echter ¾ der ingezetenen van de stad zijner inwoning hem niet langer in hun midden houden, dan wordt hij naar Siberie gezonden?!! En dat jaarlijks nog al eenige menschen daarheen gevoerd worden, daarvoor pleit de getuigenis van graaf Stepanow; van 1825 tot 1835 — dus in een tijdvak van 10 jaren — was dit aantal niet minder dan 120,000!!!

Met het oog op deze feiten, die wij, uithoofde der weinige ruimte van dit blad, tot eenige enkelen hebben moeten beperken, gelooven wij met grond te mogen volhouden, dat de toestand van de Russische onderdanen niet benijdenswaardig is; en, dat niet te onregte, Rusland dikwerf »het land van den knoet« genoemd wordt.

Advertentiën.

Te Rotterdam liggen in lading naar New-York,

het Amer. fregatschip MISSISSIPPI, kap. J. Harveij.

Het Amer. fregatschip RICHARD ANDERSON, kapt. C. E. Coffin.

Naar Boston,

het Amer. fregatschip LEILA, kapt. W. W. Stafford.

Adres bij WAMBERSIE en CROOSWIJCK. (306)

HOUT-VEILING,

te *Rotterdam*, op **Woensdag 15 Maart** aans[…] de, 's middags 12 uur, in het Notarishuis, a[…] Geldersche Kade, van:

756 Blokken en Blokjes

Mahonie-Hout,

waaronder **fraai GEBLOEMD MAATH[…]**

CA. 10 TON COCHENILLE (VERW) HOU[…]

gedeeltelijk nu eerst direct van (de Stad) **ST.** […] **MINGO** en **PORTO PLATA** aldaar aange[…] met de Schepen **Riga, Maracaibo, Gouver[…]** **Elsevier, Zeester** en **Gasparino.**

Het Hout is liggende aan de gewezen Marine[…]

Nadere onderrigtingen geven de Makelaars in […] waren alhier. [30…]

De bekende en onbekende […] eischers in de onder het voorre[…] boedelbeschrijving aanvaarde nal[…] schap van **ABRAHAM VAN EESTEREN**, in […] Kleedermaker, en zijne later overledene huisvr[…] **MARTIJNTJE VAALBURG**, in leven Winkelier[…] gewoond hebbende en overleden te *Nieuwe T[…]* worden bij deze opgeroepen om op Woe[…] den 8 Maart 1854, des voormiddags ten 10 ure[…] verschijnen op het Buitenverblijf van den Notaris **S. H. ANEMAET**, genaamd WELGELEGEN, te *N[…] Tonge*, ten einde aan te hooren de rekening en […] antwoording, welke door de erfgenamen zal wo[…] afgelegd, en (zoo er geen verzet plaats heeft) h[…] schuldvorderingen te ontvangen, voor zoo verre het s[…] der nalatenschap zal strekken. (308)

222ste Nederlandsche Staats-Loterij

10e LIJST. 5e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen:

N°. 15075, 2124 en 2296 *f* 1000.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 28 Februarij 1854.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**		
Ned. W. Schuld.	2½	55⅜ 6, 5½		Pct.	
Dito Certificat.	3	67¾	*Hope* 1798/1816	5	93¾ 5
Dito dito .	4	83½ 4½ 3¾	Dito 1828/1829	5	93¼ ¼
O. I. Leening.	4		Cert. 1831/1838	5	82
Amort. Syndic.	3½		Dito Dito	4½	80
Hand.-Maats. .	4½	110	Dito *Hope* . . .	4	72
Belgie.			Dito *Stieglitz.* .	4	
Certificaten. . .	2½		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rothschild.*	2½	44¼ ⅜	Inschr. Assig. .	6	
Frankrijk.			Certific. dito.. .	6	58
Obligatien. . .	3				
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	$17\frac{9}{16}$ ¾ ⅝	Obligatien . . .	4	62½
Dito Buitenl. .	3		**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. ⁶/m.	3	32⅝ 3½ 2⅝			
Bew. Sp. Com.		3⅜ ⅞	Metalliek . . .	5	60¼
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	78¼
Portugal.			Dito letter B . .	5	73¼
Londen nieuwe.	5	31¾ $2\frac{9}{16}$, 1	Dito 1847 . . .	2½	31½
Dito uitgest. .	4	(¾	Dito 1851/1852	2½	31½

Mexic., te Londen 3 pCt. 22¼, 3½, ⅜; Dito Onb. 3⅛, ¾; Peru 4½ pCt., 60½, 2¼, 2¼.

De markt blijft door voortgezette verkoopen hare ach[…] gaande beweging vervolgen, hebbende zoowel holl. als vr[…] effecten wederom eene gevoelige daling ondervonden.

FRANKFORT, Vrijdag 24 Febr. 5 pct. Metal. […] pct. Spanje binn. 34⅞; dito 1 pct. $18\frac{5}{16}$.

LONDEN, Maandag 27 Februarij. Consols op tijd […] Mex. N. 3 pct. 28¾; Peru N. 4½ pct. 66½; Gre[…] 6¼; Spanje 3 pct. 38¾; dito 1 pct. 18; Certifica[…] Russen 4½ pct. 85; Sardinie 5 pct. 82.

PARIJS, Maandag 27 Februarij. Fr 4½ pct. op […] dito 3 pct. op t. 67.85; Sp. Binn. 3 pct. 33⅝; d[…] 17⅝; Belg. 4½ pct. 88¾; Rusl. 4½ pct. 83½; N[…] pct. 78½.

WEENEN, Maandag 27 Februarij. Metall. 185[…] 87⅜; dito Lett. B 110; Bankactien 1260; Zi[…] Wissel Londen 12.47; Parijs 153½.

MADRID, Vrijdag 24 Februarij. Sp. Binn. 3 […] dito nieuwe 1 pct. 18¼; Certificaten 3.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gra[…]